

Svetová ekonomika vädne, kultúrne svätostánky prekvitajú

Author: SF / Juraj Pokorný | Published: 19.01.2009

Ťažko povedať, či niečo podobné funguje aj v prípade novostavby SND v Bratislave, ktorej 21-ročná výstavba (1986-2007), následné predraženie z pôvodných 874 miliónov Kčs na 5 miliárd Sk a napokon morálne zostarnutie architektonického štýlu poplatného dobe svojho vzniku neprispeli k pozdvihnutiu národného povedomia Slovákov. Úplne opačným účinkom sa, našťastie, preukázala najnovšia správa o komplexnej rekonštrukcii tradičného stánku Slovenskej filharmónie - bratislavskej Reduty, ktorá sa po nekonečne dlhých 92 rokoch sprevádzaných príležitostnými čiastkovými opravami dostane k slovu na jar 2009 a v roku 2011 odhalí vynovenú tvár budovy v plnej nádhere.

Sydney Opera House ako inšpirácia pre iných

V istom zmysle historickým prvolezcom v oblasti pokusov spojiť avantgardnú architektúru s klasickým hudobným divadlom sa stala na svoju dobu provokatívna budova v najväčšom austrálskom meste - Sydney Opera House dánskeho architekta Jørna Utzona, ktorá je od roku 1973 neoficiálnym symbolom vari celého kontinentu. Podivuhodná silueta jej striech vyvoláva pri pohľade tak z vody v sydneyjskom zálive, ako i z pevniny polostrova dokonalý mix asociácií: raz žraločích plutiev, inokedy čajok alebo plachetníc.

Zosilnená železobetónová konštrukcia pozostáva z prefabrikovaných komponentov. Celý komplex tvoria podstavec, kde sa nachádzajú hľadiská, technické zázemie i obslužné miestnosti, a klenby striech, ktorých kompozícia nevychádza z členenia podnože. Atypické tvarovanie 12 škrupín vysokých 60 metrov spôsobuje ostrý kontrast nielen medzi stavbou opery a prevažujúcou masou jednotvárných hranolov vo výškovej zástavbe veľkomesta, ale takisto medzi konceptom exteriéru a interiérov. Trend, ktorý odštartovala svetoznáma Opera v Sydney, silno inšpiroval ďalšie mestá k pokúšeniu siahnuť na jej piedestál.

Stavebné fórum.sk

Elbphilharmonie, čiže hudba na Labe

Do roku 2010 dostane najväčšie prístavné mesto v Nemecku nevšedný hudobný stánok. Vlni odštartovaný projekt hamburskej Elbphilharmonie vyšiel z architektonickej dielne renomovanej švajčiarskej skupiny Herzog & de Meuron, ktorá sa už stihla presláviť takými úspechmi, ako je mníchovský futbalový štadión Allianz Arena, londýnske národné múzeum moderného umenia Tate Modern, Young Museum v San Francisku či pekinský olympijský National Stadion.

Architektonický koncept Elbphilharmonie sleduje niekoľko zámerov súčasne. Okrem toho, že by sa mala stať ohniskom hudobného života v Hamburgu i v širšom okolí, neskrýva ani ambíciu fungovať ako dominanta spájajúca staré s novým. Keďže budova vyrastá na doslova strategickom mieste - v štvrti Hafencity (rodiacej sa prestavbou starého prístavu na supermodernú mestskú zónu), stane sa zároveň rozhraním medzi priemyselnou zónou a modernou časťou Hamburgu.

Po rekonštrukcii nevyužívaného a chátrajúceho skladu zo 60. rokov s lichobežníkovým pôdorysom a tehlovo červenou farbou sa vybuduje dynamická supermoderná sklenená nadstavba v tvare vlny. Projekt architektonicky ťaží z kontrastu medzi nimi. Jedinečnosť nadstavby zdôrazní jej atypický tvar, no takisto pomerne členitý a jemne sa trblietajúci povrch. V poslednej fáze ju pokryje raster z bielych bodov ovládaný počítačom, ktorého poslaním je ochrana pred slnečnými lúčmi.

V mieste, kde sa nadstavba napojí na sklad, vznikne verejné námestie s množstvom reštaurácií, barov a obchodíkov. Terasy s panoramatickým výhľadom na mesto, prístav či rieku z výšky takmer 40 metrov sa stanú hlavnou atrakciou. Z námestia bude zároveň prístup k luxusnému päťhviezdičkovému hotelu, konferenčnému stredisku, ale aj 35 bytom s rozlohou 75 až 210 m². Tým, že Elbphilharmonie má jednu stranou zasahovať do rieky, z určitého uhla nadobudne siluetu kotviacej lode. Jednoducho: hudba na Labe.

Stavebné fórum.sk

Den Norske Opera & Ballett: monument i skvost v jednom

Unikátne architektonické perly slúžiace ako moderné sídla klasickej hudby vyrastajú aj v ďalších krajinách Európy. Vyznačujú sa odvahou svojich tvorcov experimentovať a hľadať nové výrazové formy, čím sa vlastne pasujú do role avantgardného predvoja umeleckého druhu, ktorý spomedzi všetkých azda najvýstižnejšie odráža aspekty doby, v ktorej vznikol. Platí to aj pre nedávno dokončenú budovu Nórskej opery a baletu v Oslo, ktorej výstavba trvala bezmála 6 rokov a stála 3,3 miliardy nórskeho korún, čo je okolo 500 miliónov eur.

